

⁴Ο Mordtmann (αντόθι γελ. 92—93) δημοσιεύει μισινβδόσουλλον ἔχον παρέμβασην στη φαρμακείη την έμποροσήν των όψιν. ⁵Επί της διπισθίας υπάρχει ή επιγραφή: γΓ-τάτη.

+ κε R' θ'
θεοδωρ' Η
Γ'SATΟVOP
τ8 ΓΑΝ8

+ (Κύρι)ε β(ονή)θει() Θεοδώρ(ω) ἡ-
-γ(ουμένω) καὶ πορτφ τοῦ
τοῦ Γάνου.

P. S. K.
K. M. Kuperloedr

Alexander
plus Burns
Bentley

Ο Mordtmann άναγει τὸ μοιλυβδόσυντον εἰς τὴν δεκάτην ἑκατονταετηρίδα τοῦτο ὅμως εἰς ἡμᾶς φαίνεται λίαν ἀμφίβολον. Θά ἐδικαιολογεῖτο ἡ χρονολόγησις τοῦ Mordtmann ἂν νπῆροχε σταυρός ἐπὶ τῆς ἐμπροσθίας ὄψεως. Τότε ὅμως ἡ ἐπίκλησις Κύρου βοήθει ἡτις ὑπάρχει ἐν ἀρχῇ τῆς ὄπισθεν ἐπιγραφῆς, θὰ ἐτίθετο πέριξ τοῦ στιαροῦ. Διὰ τοῦτο ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι ἐπὶ τῆς ἐμπροσθίας ὄψεως ἀσφαλῶς θὰ ὑπῆρχε εἰκονογραφικὸς τύπος, δόπτε συμφώνως πρὸς ὅσα ἀνωτέρῳ ἔξεχόμενον περὶ τῆς ἔξελίξεως τῶν ἐχόντων εἰκόνας μοιλυβδοθύντων, τὸ ἀνωτέρῳ ἀνήκει εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐχόντων ἐν ἀρχῇ τῆς ὄπισθεν ἐπιγραφῆς τὴν ἐπίκλησιν, δηλαδὴ εἰς τὸ δευτερον ἥμισυ τῆς ἑνδεκάτης ἢ τὰς ἀρχὰς τῆς δωδεκάτης ἑκατονταετηρίδος. Εἰς τῆς ἐποκῆς δὲ ταύτης ἔχομεν μαρτυρίαν ἀσφαλῆ μνημονεύματα Προφορῶν τοῦ ὄρους Γάρον, ἐπιστολὴν τοῦ Μιχαήλ Φελλίου πρὸς τὸν προτον τοῦ ὄρους Γάρον γραφεῖταιν κατὰ τὸ δευτερον ἥμισυ τῆς ἑνδεκάτης ἑκατονταετηρίδος.

Τὴν γνῶμην ἡμῶν, περὶ τῆς χρονολογίας τοῦ ἀνωτέρου μοιλυβδοφούλλου, ἐνισχύει καὶ ἡ ὑπαρξίας ἑτέρου, ἐν τῷ ἐμφανίζεται τὸ μοναστικὸν ἀξιώματος τοῦ πρόστον. Τοῦτο ἐδημοσιεύθη ὑπὸ Β. Παντζέγκο ἐν τῷ Καταλόγῳ τῶν μοιλυβδοφούλλων τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει τέως ὑφισταμένου Ρωσικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Ἰνστιτούτου (Δελτ. Ρωσ. Ἀρχ. Ἰνστιτούτου τόπου XIII σελ. 135 ἀριθ. 441 Πίν. VI ἀριθ. 10). Τὸ μοιλυβδόβουλλον φέρεται ἐφ' ἐνὸς προτομήν τῆς Θεοτόκου καὶ ἐφ' ἑτέρου τὴν ἐπιγραφὴν τὸ Θεοτόκε/βοήθει τῷ/ (ἢ μᾶλλον Ιωάννη) ποάτῳ/τοῦ Παπ/κιού. Ὁ Παντζέγκος ἀπατήθεις ἔκ τοῦ ὄντος πατάκιον ἐνόμισεν ὅτι τοῦτο εἶναι αὐλικὸν ἀξιώματος πατέρων ὃς ἐκαλεῖτο ὑπὸ τῶν Βυζαντίνων δὲ ἔχων τὴν ἐποπτείαν τῶν θυρωδῶν καὶ φυλάκων τοῦ Παλατίου. Αἱ νῦν δὲ τὰ πατάκια ταῦτα ἔχουσαν αἰτίαν μὲν πρώτην

επιγέλα την πόλην Λαοφερία τ. 21. v. 556 γέζεται. Τούτη πάλι
επιγέλα την πόλην Βερβαρενών αντικαταστάθηκε την 12ην μετά την 13ην βιβλικής
ωραίας στην Εργασία της Πατρίδας Κορονίτης ή Κορονίτης της Κορονίτης
την Βερβαρενών την πόλην Αραπίγελα την πόλην Αραπίγελα την πόλην Αραπίγελα
Χρονικής περιόδου της Αραπίγελας πόλης, η οποία αντικαταστάθηκε την πόλην Αραπίγελα
στην πόλην Αραπίγελα την πόλην Αραπίγελα την πόλην Αραπίγελα την πόλην Αραπίγελα

πρός τάς μονάς, είς κεχωρισμένα κελλία καὶ σκήτας ζώντων μοναχῶν.
Πλὴν τῆς Παλαιστίνης ὅπου ἀναφαίνεται τὸ ἀξίωμα τοῦτο εἰς τὴν ὑπὸ
Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου (414—519) ἴδρυθεῖσαν πρώτην παρὰ τὰ
Ἱεροσόλυμα Λαύραν, καὶ ἐν τῷ Ἀγίῳ Ὁρεὶ (Ἀθῷ) οἱ πρῶτοι ἀσκηταί,
κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν μοναχῶν τῆς Παλαιστίνης, εἶχον διμοίως ἀνώ-
τατον ἐπόπτην ἔνα ἄββᾶν ἢ πρῶτον, ἐξ αὐτοῦ δὲ καὶ τὸ περισσότερον ὄνομα
Πρωτάτον ἐν ταῖς Καρναῖς τοῦ Ἀγίου Ὁρούς.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Ο Mordtmann (αντόμψελ. 92—93) δημοσιεύει μολυβδόβουλλον έχον
έφθασμά την έμπροσθίαν όψιν. Έπι της διπισθίας υπάρχει ή έπιγραφή:

ΠΑΡΑΓΩΓΗ
ΦΙΛΙΠΠΩΝ
ΚΤΗΣ
Γ' ΣΑΤΟΝΟΡ
ΤΣ ΓΑΝ8

+ ΚΕ Ρ' Θ'
ΘΕΟ ΔΩΡΡ' Η
+(Κύρι)ε β(οή)θει(η)
Θεοδώρ(φ) η-
-γ(ουμένω) καὶ πρώτω τοῦ Ὁρ(οις)
τοῦ Γάνου.

Χ.Μ. Κυριακη-
τώπουλος

Αρχείο

Θρησκευτική

Γλωσσική

Θεοτοκού

Αθ. Τ. Γ. 1936-7

• 207-208

Ο Mordtmann άναγει τὸ μολυβδόβουλλον εἰς τὴν δεκάτην ἑκατον-
ταετηρίδα τοῦτο ὄμως εἰς ἡμᾶς φαίνεται λίαν ἀμφίβολον. Θὰ ἐδικαιολο-
γεῖτο ή χρονολόγησις τοῦ Mordtmann ἂν νῆπορχε σταυρὸς ἐπὶ τῆς ἔμ-
προσθίας ὅψεως. Τότε ὄμως ή ἐπίκλησις Κύριος βοήθει ἡτις υπάρχει ἐν
ἀρχῇ τῆς ὄπισθεν ἐπιγραφῆς, θὰ ἐτίθετο πέριξ τοῦ σταυροῦ. Διὰ τοῦτο
ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι ἐπὶ τῆς ἔμπροσθίας ὅψεως ἀσφαλῶς θὰ νῆπορχε εἰ-
κονογραφικὸς τύπος, διότι συμφώνως πρὸς ὅσα ἀνωτέρῳ ἔξενθέσαμεν
περὶ τῆς ἔξελίξεως τῶν ἔχοντων εἰκόνας μολυβδοβούλων, τὸ ἀνωτέρῳ
ἀνήκει εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἔχοντων ἐν ἀρχῇ τῆς ὄπισθεν ἐπιγρα-
φῆς τὴν ἐπίκλησιν, δηλαδὴ εἰς τὸ δεύτερον ἡμίσου τῆς ἑνδεκάτης ἢ τὰς
ἀρχὰς τῆς δωδεκάτης ἑκατονταετηρίδος. Εἰς τὴς ἐποχῆς δὲ ταύτης ἔχο-
μεν μαρτυρίαν ἀσφαλῆ μνημονεύουσαν Πρώτου τοῦ ὅρους Γάνου, ἐπιστο-
λὴν τοῦ Μιχαήλ Ψελλοῦ ἐπός τὸν ποάτον τοῦ ὅρους Γάνου γνωστείσαν
κατὰ τὸ δευτέρον ἡμίσου τῆς ἑνδεκάτης εκατονταετηρίδος.

Τὴν γνώμην ἡμῖν, περὶ τῆς χρονολογίας τοῦ ἀνωτέρῳ μολυβδοβούλ-
λου, ἐνισχύει καὶ ή ὑπαρχεῖς ἑτέρου, ἐν φεμανίζεται τὸ μοναστικὸν ἀξί-
ωμα τοῦ πρώτου. Τοῦτο ἐδημοσιεύθη ὑπὸ Β. Παντζέγκο ἐν τῷ Κατα-
λόγῳ τῶν μολυβδοβούλων τοῦ ἐν Κωνσταντινούπολει τέως ὑφισταμένου
Ρωσικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Ἰνστιτούτου (Δελτ. Ρωσ. Ἀρχ. Ἰνστιτούτου
τόμ. XIII σελ. 135 ἀριθ. 441 Πίν. VI ἀριθ. 10). Τὸ μολυβδόβουλλον φέ-
ρει ἐφ' ἐνδὸς προτομὴν τῆς Θεοτόκου καὶ ἐφ' ἑτέρου τὴν ἐπιγραφὴν τὸ
Θεοτόκε/βοήθει τ/φ (ἢ μᾶλλον Ιω(άννη) πρώτη/τοῦ Παπι/κίου. Ο Παν-
τζέγκο ἀπατηθεὶς ἐπὶ τοῦ δνόματος παπίκου ἐνόμισεν ὅτι τοῦτο εἶναι αὐ-
λικὸν ἀξιώματον ἀνίλογον πρὸς τὸ τοῦ παπίου ὃς ἐκαλεῖτο ὑπὸ τῶν Βυζαν-
τίνων ὁ ἔχων τὴν ἐποπτείαν τῶν θυρωρῶν καὶ φυλάχων τοῦ Παλατίου.
Η οντότητα τοῦ μολυβδούλου διατίθεται από τοὺς πρόσδικους τοῦ Παπίου
τὸν Παπίουν ὄφρου (Λαυρεντία τ. 21.ο. 556 ἱγν.). Τὸ ὄφρεσθε
απαρίεται, μὲν τοιαύτη βυζαντινή πορφύρας περί τοῦ 125 ἥ-
κητον τοῦ θρόνου Βασιλέως Γεωργίου τοῦ ικονοστάτου (τοῦ
Κονσταντίου τοῦ Βυζαντίου). Τὸ βασιλεῖον πρώτης απαριέται
τὸ πρώτης πρότιτης Χρήστου τοῦ ιερούντος τοῦ παρακλήσιον τοῦ
οπήρετον τοῦ πρώτης πατέρα καὶ αὐτοῦ θεοῦ,

(ανοικοδομή)

πρός τάς μονάς, είς πεχωρισμένα κελλία καὶ σκήτας ζώντων μοναχῶν.
Πλὴν τῆς Παλαιστίνης ὅπου ἀναφαίνεται τὸ ἀξίωμα τοῦτο εἰς τὴν ὑπὸ^τ
Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου (414—519) ἴδρυθεῖσαν πρώτην παρὰ τὰ
Ἱεροσόλυμα Λαύραν, καὶ ἐν τῷ Ἀγίῳ Ὁρεὶ (Ἀθῷ) οἱ πρῶτοι ἀσκηταί,
κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν μοναχῶν τῆς Παλαιστίνης, εἶχον διμοίως ἀνώ-
τατον ἐπόπτην ἕνα ἀββᾶν ἢ πρῶτον, ἐξ αὐτοῦ δὲ καὶ τὸ περισωθὲν ὄνομα
Πρωτάπον ἐν ταῖς Καρναῖς τοῦ Ἀγίου Ὁρούς.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

